

Arrest

nr. 64 470 van 5 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 22 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 15 juni 2010 het Rijk binnen en diende op 16 juni 2010 een asielaanvraag in. Op 14 maart 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Kelem. U bent een etnische Dassanech. Sinds uw 7de of 8ste jaar leefde u in Omo-Rate. U studeerde diergeneeskunde en in 1999/2000 (1992 (Ethiopische Kalender, hierna 'E.K.)) begon u te werken voor het ministerie van landbouw. In 1999/2000 (1992 (E.K.)) werd u lid van de legale partij 'Southern Ethiopian People Democratic Coalition' (SEPDC). In 2002/2003 (1995 (E.K.)) werd u op het niveau van Dassanech woreda gekozen tot coördinator en secretaris van SEPDC. A.M., die leider van SEPDC was op het niveau van Jinka district, bezorgde u informatie en u zorgde ervoor dat deze doorstroomde naar

de lokale bevolking. U probeerde ook de politie op hun verantwoordelijkheid te wijzen voor wat de bestrijding van misdrijven in uw regio betreft. In de aanloop naar de verkiezingen van 15 mei 2005 (Genbot, 7 1997 (E.K.)) voerde u campagne voor de SEPDC. Op de dag van de verkiezingen was er een grote ontplooiing van militairen, omdat ze aanvoelden dat de oppositie aan de winnende hand was. U verschool zich in het dorp Gnenomer, waar uw ouders verbleven. A.M. belde u op om te zeggen dat jullie partij in uw regio gewonnen had, maar dat de regering de macht niet wilde delen. U mobiliseerde daarom in Omo-Rate een 100-tal mensen om hiertegen te demonstreren. Militairen gebruikten geweld tegen de demonstranten en voerden arrestaties uit. U werd meegenomen naar de gevangenis van Jinka. Er werd u gezegd dat u 2 jaar zou worden opgesloten. Na een jaar kwam u vrij, op voorwaarde dat u geen activiteiten meer zou vervullen voor de SEPDC. Na uw vrijlating kon u terug aan de slag bij het ministerie van landbouw. U bleef contact houden met de leden van SEPDC. Van A.M. vernam u dat sommige leden binnen SEPDC een gewapende vleugel wilden creëren om te vermijden dat bij de verkiezingen van 2010 de regering andermaal zou weigeren om de macht te delen met de oppositie, zoals in 2005 was gebeurd. A. had u opgedragen om 2 personen – en L.K.–, die de idee van een gewapend vleugel binnen SEPDC genegen waren, te ontvangen en te herbergen. Op 2 januari 2010 ontmoette u hen 's avonds in een hotel. Vlak nadat u de 2 personen had ontmoet viel de politie het hotel binnen en werden jullie alle 3 opgepakt en naar de immigratiepost van Omo-Rate overgebracht. L. werd gedood en L. gemarteld. U werd ook gefolterd en ondervraagd over uw relatie met de 2 mannen in wiens gezelschap u werd gearresteerd. Op 10 januari 2010 werd u vrijgelaten en diende u een document te ondertekenen waarin stond dat u gedood zou worden indien u nog in aanwezigheid van deze mensen zou worden gevonden of SEPDC-activiteiten zou ontwikkelen. Uw naam werd in de media vernoemd als lid van SEPDC en u besloot te vertrekken. U ging naar Omo-Rate om uw spullen op te halen en reisde door naar Arba Minch. U stuurde van daaruit een e-mail naar Y., een vriend in België, die u kende uit de tijd dat hij als antropoloog de cultuur van de Dassanech in uw wordeda had bestudeerd. U vertelde hem niets over de problemen die u met de Ethiopische autoriteiten had gehad. U zei dat u hem wilde bezoeken en nadien naar Ethiopië wilde terugkeren. Hij zei dat uw verzoek goed getimed was, omdat hij u zijn studie over de Dassanech wordeda wilde laten nalezen. Na enkele weken verblijf in Arba Minch ging u naar Addis Abeba. Y. betaalde uw paspoort, visum en vliegtuigticket en stuurde een uitnodiging. Op 26 maart 2010 vertrok u vanuit Addis Abeba richting België. U verbleef gedurende ongeveer een maand bij Y.. De laatste dag van uw verblijf in België vertelde u Y. dat u problemen had in Ethiopië. Hij zei echter dat u terug moest gaan. U deed alsof u dit werkelijk van plan was, maar u reisde op 12 april 2010 in feite naar Duitsland, waar u op 13 april 2010 asiel vroeg. In Duitsland werd ontdekt dat u een visum had gekregen voor België, en daarom werd u naar België teruggestuurd. U vroeg er op 16 juni 2010 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kunnen volgende vragen worden gesteld bij uw SEPDC-engagement.

U stelde in 1999/2000 (1992 (E.K.)) lid te zijn geworden van de legale partij 'Southern Ethiopian People Democratic Coalition' (SEPDC) en in 2002/2003 (1995 (E.K.)) op het niveau van Dassanech wordeda gekozen te zijn tot coördinator en secretaris van SEPDC (gehoor CGVS, p. 4). Op de vraag of er een verband is tussen SEPDC en SEPDM ('Southern Ethiopian People Democratic Movement') antwoordde u dat u denkt dat dit hetzelfde is (gehoor CGVS, p. 5). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter duidelijk dat SEPDC een (legale) oppositiepartij is, terwijl SEPDM zich reeds in 1992 aansloot bij de regeringspartij EPRDF (zie informatie in het administratief dossier). Het gaat hier dus om 2 partijen van verschillende politieke strekking. Men zou toch mogen veronderstellen dat u hiervan – als coördinator en secretaris van de partij in uw wordeda - op de hoogte zou zijn. Verder verklaarde u dat uw partij bij de verkiezingen van 2005 won in uw regio (gehoor CGVS, p. 7-8), maar u was niet in staat om te preciseren welk percentage van de stemmen uw partij en de regeringspartij respectievelijk behaalden (gehoor CGVS, p. 8). Dit is opmerkelijk, omdat u beweerde dat het niet respecteren van de verkiezingsuitslagen u er precies toe aanzette om in Omo-Rate mensen te mobiliseren om hiertegen te demonstreren (gehoor CGVS, p. 8), zodat men minstens zou mogen verwachten dat u de basis voor uw ongenoegen zou kunnen toelichten. U verklaarde dat Dr. Beyene Petros de huidige leider is van SEPDC en dat u denkt dat hij deze functie reeds gedurende 18 jaar uitoefent (gehoor CGVS, p. 5). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt kan echter worden afgeleid dat de SEPDC momenteel niet langer bestaat als een aparte partij, maar werd opgeslorpt door diverse oppositiecoalities (zie informatie in het administratief dossier). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt bovendien dat Beyene Petros aanvankelijk de voorzitter was van de 'Council of Alternative Forces for Peace and Democracy in Ethiopia' (CAFPDE), waar SEPDC deel van uitmaakte, dat Beyene Petros daarna aan het hoofd kwam te staan van de 'United Ethiopian Democratic Forces' (UEDF), waarin de SEPDC was opgenomen en ook nog chairman was van het 'Forum for Justice and Democratic Dialogue' (FJDD) (zie informatie in

het administratief dossier). Het is bevreemdend dat u op geen enkel moment tijdens het gehoor melding maakte van deze coalities toen u het had over de SEPDC en het leiderschap van Beyene Petros.

Deze vaststellingen laten toe om uw politiek engagement ten zeerste te betwijfelen.

Er kunnen verder vragen worden gesteld bij de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, met name de 2 detenties, respectievelijk in 2005 en 2010.

Vooreerst verklaarde u na de verkiezingen van 2005 te zijn opgepakt naar aanleiding van een demonstratie tegen het niet respecteren van de verkiezingsuitslagen. U stelde dat tijdens de demonstratie mensen werden gedood, anderen gewond en sommigen gearresteerd (gehoor CGVS, p. 8). Deze repressieve houding van de autoriteiten staat echter in schril contrast met uw bewering dat u – hoewel het voorzien was dat u gedurende 2 jaar zou worden opgesloten - reeds vrijkwam na een jaar (gehoor CGVS, p. 9), hetgeen u toeschreef aan uw karakter en attitude en aan het feit dat men vond dat u een kans verdiende omdat u geletterd was (gehoor CGVS, p. 9). Deze motieven zijn echter weinig verenigbaar met de repressieve houding van de Ethiopische autoriteiten ten aanzien van opposanten (zie informatie in het administratief dossier). U voegde er bovendien aan toe dat u na uw gevangenschap probleemloos de professionele draad kon opnemen bij het ministerie van landbouw (gehoor CGVS, p. 9).

Gelijkaardige vaststellingen kunnen worden gedaan voor wat betreft uw 2de arrestatie en detentie in januari 2010. Enerzijds maakte u melding van buitensporig geweld vanwege de Ethiopische autoriteiten tijdens uw arrestatie in het bijzijn van L.en L. L.werd gedood en L. werd gemarteld. U werd opgesloten en aan allerlei mishandelingen en folteringen blootgesteld (gehoor CGVS, p. 11). Anderzijds stelde u na ruim een week plotseling te zijn vrijgelaten, zonder een direct tastbare aanleiding, hetgeen bijzonder contrasteert met de excessieve geweldplegingen van de dagen daarvoor. Hoewel u stelde dat uw naam na uw vrijlating in de media werd vernoemd en dat ze u als lid van SEPDC zochten, en dat u daarom na uw vrijlating uit gevangenschap in januari 2010 niet durfde te blijven in Ethiopië (gehoor CGVS, p. 12) blijkt uit hogervermeld visumdossier dat u op 24 februari 2010 een Ethiopisch paspoort op uw naam kreeg afgeleverd (zie inhoud visumdossier). U stelde dat een Italiaanse professor-linguïst het paspoort voor u kocht, (gehoor CGVS, p. 13), maar uit informatie waaruit het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat Ethiopiërs die een paspoort willen aanvragen dit in eigen persoon dienen te doen (zie informatie in het administratief dossier). De vaststelling dat u het aandurfde in februari 2010 een paspoort op uw naam aan te vragen en dit ook effectief afgeleverd kreeg, is weinig verenigbaar met uw bewering dat u na uw vrijlating in januari 2010 het land verliet omdat u gezocht werd door de autoriteiten als lid van SEPDC en ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

Verder kan worden opgemerkt dat bepaalde gegevens uit uw visumdossier waarover het Commissariaat-generaal beschikt niet verenigbaar zijn met uw bewering dat u niet naar uw land van oorsprong kan terugkeren wegens een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het leiden van ernstige schade.

U stelde dat u – na uw detentie – uit vrees te worden opgespoord naar Arba Minch ging en er naar uw vriend Y. in België een e-mail stuurde waarin u schreef dat u hem wilde bezoeken en nadien naar Ethiopië terug zou keren. U verklaarde dat Y. positief reageerde en dat hij zei dat de timing goed was omdat hij u zijn studie over uw woreda wilde laten nalezen (gehoor CGVS, p. 12). Uit informatie van Y. H. die in uw visumdossier werd opgenomen blijkt echter onmiskenbaar dat het initiatief om u uit te nodigen van zijn kant kwam en dat hij zich in 2009 al bij de Belgische ambassade in Addis Abeba informeerde over de te volgen procedure om u naar België uit te nodigen (zie inhoud visumdossier).

U beweerde dat u tegen Y. de waarheid [omtrent uw problemen] niet heeft gezegd toen u hem vanuit Ethiopië contacteerde omdat u dacht dat hij u dan niet zou ontvangen (gehoor CGVS, p. 12). Op de uitdrukkelijke vraag of u hem [later] over de problemen in verband met SEPDC vertelde, antwoordde u dat u dit de laatste dag [van uw verblijf in België] deed, omdat u bang was dat hij anders ondersteboven zou zijn en niet aan zijn boek zou kunnen werken (gehoor CGVS, p. 13). Het is echter niet overtuigend dat – indien u werkelijk dermate ernstige vervolgingsfeiten zou hebben ondergaan in Ethiopië als uit bovenstaand feitenrelaas blijkt - u Y. hierover niet zou hebben ingelicht. Uit een e-mail (dd. 24 februari 2011) van Y. H. blijkt overigens dat – in tegenstelling tot wat u beweert – u het tijdens uw verblijf bij hem in België nooit met hem over politiek heeft gehad, tenzij dat u er niets mee te maken wilde hebben (zie e-mail in het administratief dossier).

Uit het voorgaande blijkt dat de waarachtigheid van de door u aangehaalde problemen kan worden betwijfeld. Bijgevolg kan u bezwaarlijk stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde identiteitskaart van Ethiopië bewijst uw identiteit en nationaliteit, waaraan hier niet meteen wordt getwijfeld. De afdrucken van foto's van uw vrouw Tiko en zus Gnerbe Yergele, hebben geen bewijswaarde in het kader van uw asielaanvraag, ook al omdat nergens uit blijkt dat het hier werkelijk uw vrouw en zus betreft. De in het medisch attest van Dr. Anne Gillis vermelde littekens en letsels worden in verband gebracht met lijfstraffen door soldaten in januari 2010 en 5 jaar

geleden, maar in het licht van hogervermelde vaststellingen kan dit verband in grote mate worden betwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker “roept een schending in van de materiële motiveringsplicht” en onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Het middel zal dan ook verder vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker verklaart Ethiopië te zijn ontvlucht omdat hij er als actief lid en lokaal coördinator en secretaris van de legale partij SEPDC geïntegreerd werd door de autoriteiten en een jaar lang opgesloten werd omdat hij een demonstratie had georganiseerd na een verkiezingsoverwinning van zijn partij, en nadien nogmaals gearresteerd werd in bijzijn van militanten die voorstander waren van de creatie van een gewapende vleugel voor hun partij. De asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoeker vage en ongeloofwaardige verklaringen aflegde aangaande de partij waarvoor hij zich engageerde en zijn opsluitingen en vrijlatingen, en verzoeker bovendien legaal naar België kon reizen om een vriend te komen helpen met het schrijven van een boek.

3.2. Voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking alsook de bewijslast op de asielaanvrager. Deze dient ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk alle elementen die nuttig zijn voor de beoordeling van de asielaanvraag in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij, ook van relevante familieleden, met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De Belgische asielinstanties moeten niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de asielinstanties zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.3. In zoverre verzoeker reeds jarenlang lid was van een politieke partij, en belangrijke, officiële functies uitoefende als die van coördinator en secretaris, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij dit engagement kan documenteren. Evenzeer kan verwacht worden dat hij zijn vervolging, arrestaties, en vrijlatingen kan adstrueren. De documenten die verzoeker heeft neergelegd zijn echter niet van dien aard dat zij de waarachtigheid van het asielerlaas kunnen aantonen. Immers de identiteitskaart en foto's van zijn echtgenote en zus kunnen slechts verzoekers identiteit en verwantschap aantonen en het medisch attest is geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10

juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2.468). Verzoeker legt aldus geen nuttige stukken neer en biedt hiervoor geen aannemelijke verklaring.

3.4. Dat verzoeker zijn asielrelaas niet adstrueert klemt temeer nu zijn verklaringen evenmin kunnen overtuigen en hieruit geen politiek engagement kan blijken. Verzoeker tracht thans zijn ongerijmde verklaringen toe te lichten en stelt dat hij *“heeft willen uitleggen dat beide hetzelfde gedachtegoed vertegenwoordigen”* en *“heeft meegedeeld dat dit gegeven reeds blijkt uit de naam van beide partijen: enkel het laatste woord is anders. Hij wijst op het verschil tussen “Coalition” en “Movement”. Beide vertegenwoordigen het democratische gedachtegoed van het Ethiopische volk”* maar herhaalt in wezen zijn verklaringen van het CGVS-verhoor. Hij gaat aldus voorbij aan de essentie van de bestreden beslissing dat deze verklaringen manifest in strijd zijn met algemene informatie toegevoegd aan het dossier en die niet wordt weerlegd en waaruit blijkt dat het SEPDC een oppositiepartij is en het SEPDM zich heeft aangesloten bij de regeringspartij ERPDF. Het is onaanvaardbaar dat een prominent lid van een politieke partij, die al tien jaar actief is voor de partij en belangrijke functies bekleedt op het lokale niveau, dergelijk basaal gegeven niet zou kennen. Verzoekers onwetendheid op dit punt haalt de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden politiek profiel op fundamentele wijze onderuit.

3.5. Verzoeker kan evenmin een bijzondere politieke interesse aantonen nu hij de verkiezingsuitslag van 2005 niet kent, te meer nu deze verkiezingen een belangrijk punt uitmaken in het asielrelaas. Verzoeker zou immers naar aanleiding van deze belangrijke verkiezingsoverwinning zijn partij mobiliseren en een betoging organiseren, wat er vervolgens toe geleid zou hebben dat hij veroordeeld werd tot twee jaar opsluiting en hij ook één jaar effectief gevangengehouden werd. Verzoeker kan aldus bezwaarlijk worden bijgetreden waar hij meent dat het *“begrijpelijk is”* dat hij zich de concrete verkiezingsuitslag niet kan herinneren.

3.6. Verder dient te worden vastgesteld dat de CGVS zijn oordeel steunt op objectieve informatie toegevoegd aan het administratieve dossier en op de verklaringen van verzoeker. Verzoekers loutere bewering *“dat er in zijn thuisland een totale willekeur heerst”* is onvoldoende om zijn politiek profiel aan te tonen, noch om de voorkeursbehandeling bij zijn vrijlating toe te lichten. Verzoekers asielrelaas is een aaneenschakeling van ongestaafde beweringen die evenmin kaderen binnen het voorgestelde profiel. Immers van een jarenlange partijpolitieke activist kan verwacht worden dat hij zijn handelen, zijn vervolging en zijn vrijlating grondig overlegt met zijn kompanen. Dit is niet het geval en verzoeker toont geen politieke interesse aan, laat staan een politiek activisme. Ten slotte kan uit verzoekers verklaringen evenmin de bijzondere aandacht van de Ethiopische autoriteiten blijken. Integendeel, ook al worden verzoekers verklaringen gevolgd, quod non, dan nog kan slechts blijken dat hij niet als staatsgevaarlijk wordt aanzien nu hij uitzonderlijk gunstig werd behandeld en zijn overheid hem alle medewerking verleende om legaal het land te verlaten. Dit is op zich reeds voldoende om de waarachtigheid te ondergraven van verzoekers beweringen als politiek opposant protestbetogingen te organiseren tegen het leger en de overheid en dat hij ervan verdacht werd mee te werken aan het uitbouwen van een gewapende vleugel van zijn partij.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Ethiopië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juli tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK